

**การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
Enhancing Reading Comprehension Skills of Prathomsuksa 4 Students by Using
Extensive Reading Activities**

สิตธา ศรีเหรา¹

ไพทยา มีสัจย์²

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านกว้างขวาง แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Paired t- test

¹ นักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัยพบว่า

1) การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70

3) จากการศึกษาแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม รวมทั้งจากแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนและแบบฝึกหัดนอกชั้นเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ทุกคน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.60 S.D.=0.09)

คำสำคัญ : กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง, การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Abstract

This experimental research aims to 1) compare Prathomsuksa 4 students' reading comprehension before and after using Extensive Reading activities; 2) investigate the effect of Extensive Reading activities on students' reading comprehension as learning achievement; 3) explore students' satisfactory level towards learning through Extensive Reading activities. The sample group was 16 students in Prathomsuksa 4, Banlangkao School, 2nd semester, year 2016. These 16 students were selected by purposive sampling. Tools used in the research were 1) lesson plans using Extensive Reading activities 2) Paper-Based Tests for investigating students' reading comprehension (before and after the treatment); 3 learning achievement test after the treatment; 4) students' reflective journal for reading out of class as one of Extensive Reading activities ; 5) satisfactory evaluation sheet. The statistics used in the analysis were Percentage, Mean ($\bar{x}$), Standard Deviation (S.D), and Paired t-test. The research findings were as follows:

1) The students' score in the post test on students' reading comprehension could gain statistically significance at .05

2) The result of developing the learning achievement in students' reading comprehension test revealed that all 16 students could reach the test criteria which was 70%.

3) The result from students' exercises in class activities as an individual work and a group work and out of class activity using reflective journals showed that all 16 students could gain overall scores of the exercises at least 70%. Moreover, these all students demonstrated their improvement on reading comprehension ability by higher average score after the treatment.

4) The results that obtained from the students' satisfaction questionnaires showed that the overall score of satisfaction of Prathomsuksa 4 students was at a highest level ($\bar{X} = 4.60$, S.D = 0.09).

Keywords: Extensive Reading activities, reading comprehension

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาไทยคือภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะภาษาไทยคือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชาติไทย อีกทั้งยังเป็นหัวใจของการทำงานในทุกสาขาอาชีพ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือดำเนินกิจการต่างๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ทรงมีพระราชดำรัสเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาไทย ความว่า ภูมิพลอดุลยเดช (2505) “ภาษาไทยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหมดเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นแนวทางสำหรับแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่นในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาเอาไว้ให้ดี” ดังนั้น ภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับเด็กไทยที่จะต้องเรียนรู้และหมั่นฝึกฝนให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วและมีความถูกต้อง

เห็นได้ว่าภาษาไทยมีความสำคัญเป็นอย่างมากดังที่กล่าวมาแล้วนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) จึงได้มีการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาไว้ใน มาตรา 23 และมาตรา 24 โดยให้สถาบันการศึกษาจัดการศึกษาที่เน้นความสำคัญในด้านความรู้ และทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์เอาความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา และจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติจริง ให้เด็กทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ ทำให้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้มีการกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หนึ่ง ที่มีเนื้อหาสาระทั้งหมด 5 สาระ และกำหนดให้ทักษะการอ่านเป็นเนื้อหาสาระที่ 1 มาตรฐานที่ ท1.1 คือให้นักเรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาไทยที่นักเรียนทุกคนจะต้องมีทักษะการอ่านที่ดี เพื่อใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ และการประกอบอาชีพ เพราะในปัจจุบันเป็นโลกยุคข้อมูลข่าวสาร การอ่านถือเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์มาก เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่จะทำให้ก้าวตามโลกได้ทันเหตุการณ์ นอกจากนี้การอ่านยังช่วยส่งเสริม ความรู้ความคิดให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้นอีกด้วย

การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของโรงเรียนบ้านหลังเขา ปัจจุบันยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยร้อยละ 68.05 อยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งปัญหาที่ครูพบมากที่สุดในการเรียนวิชาภาษาไทยคือ ปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียน คือผู้เรียนอ่านหนังสือได้เป็นคำๆไป แต่ไม่สามารถอ่านหรือทำความเข้าใจโดยภาพรวมได้ เมื่ออ่านจบแล้วผู้เรียนไม่สามารถตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ว่าเรื่องที่อ่านต้องการจะสื่อถึงสิ่งใด มีประโยชน์หรือข้อคิดอะไรบ้าง ซึ่งเป็นเพราะผู้เรียนยังไม่เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากพอ อาจจะเป็นเพราะผู้เรียนสนใจแค่อ่านเรื่องนั้น ๆ เพื่อให้จบเรื่องไป ไม่ได้ติดตามหรือทำความเข้าใจตามไปด้วยพร้อมกับการอ่าน

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เห็นว่าปัญหาการอ่านควรได้รับการแก้ไขเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านที่ถูกต้อง เมื่ออ่านจบแล้วสามารถตีความหรือสรุปความจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นนอกจากจะส่งผลดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทยแล้ว ยังนำไปสู่ความเข้าใจในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย และเพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านหลังเขาให้สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าการกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (Extensive Reading) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่จะใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ เพราะการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ไม่ใช่อ่านเพื่อศึกษาเรียนรู้หลักภาษาเท่านั้น ซึ่งจะเป็นการสร้างประสบการณ์ในการอ่านที่ดี และมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้นอีกด้วย นพรัตน์ วิวาสุข (2554) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การอ่านในปริมาณมากทั้งในและนอกชั้นเรียน โดยใช้เวลาในการอ่านนอกชั้นเรียนมากกว่า มุ่งให้นักเรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและทักษะการอ่าน ให้เป็นผู้อ่านที่ดีและอ่านเก่ง เป็นการอ่านที่เน้นความเพลิดเพลินหรือความรู้ที่เน้นความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมเป็นหลัก โดยไม่ให้ความสำคัญกับคำศัพท์หรือกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ หนังสือที่ใช้อ่านอยู่ในระดับภาษาและความสนใจของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนอ่านในอัตราความเร็วของแต่ละคน เป็นการอ่านอย่างอิสระตามความพึงพอใจ โดยไม่มีความกดดันจากการสอบหรือการเก็บคะแนนจากการอ่าน นักเรียนอาจจะอ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้นหรืออ่านบทอ่านแตกต่างกัน หลังจากการอ่านอาจจะมีการทำกิจกรรมอื่นหรือไม่ก็ได้ ภัทริรา มณีเลิศ (2546) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่เน้นความหมายของสิ่งที่อ่านมากกว่าตัวภาษา เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ พิจารณาถึงบทอ่านโดยรวมมากกว่าความหมายของคำแต่ละคำ หรือประโยคแต่ละประโยค ผู้เรียนจะอ่านสิ่งพิมพ์จำนวนมากโดยสามารถเลือกอ่านตามความสนใจ โดยสิ่งพิมพ์จะมีระดับความยากง่ายทางภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนจะคอยให้กำลังใจ กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และจูงใจให้ผู้เรียนอ่านมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การอ่านมี 2 ลักษณะคือการอ่านในชั้นเรียน และการอ่านนอกชั้นเรียน การอ่านในชั้นเรียนนั้นผู้สอนจะจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความต้องการอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านผู้สอนก็จะอ่านในใจไปพร้อม ๆ กันกับผู้เรียน

ผู้สอนมีหน้าที่คอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน หลังจากอ่านแล้ว ผู้เรียนก็จะทำกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยตนเอง ส่วนการอ่านนอกชั้นเรียนนั้น ผู้เรียนจะเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ มีระดับความยากง่ายทางภาษาที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อนำกลับไปอ่านด้วยตนเองนอกเวลาเรียน และหลังจากอ่านจบ ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมหลังการอ่านเช่นเดียวกับการอ่านในห้องเรียน Brown (2000 อ้างถึงใน กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์, 2556, หน้า 44) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไว้ว่า เป็นการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะยาว อ่านในถ้อยความที่หลากหลาย โดยอ่านเพื่อความเข้าใจในภาพรวม ไม่ใส่ใจในรายละเอียด เพื่อมุ่งให้เกิดความมั่นใจความคล่องแคล่วในการอ่าน รวมทั้งเป็นการอ่านเพื่อพัฒนานิสัยในการเป็นผู้อ่านตลอดชีวิต

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมาแล้วนั้น ทำให้เห็นว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการอ่านอย่างเข้าใจ เมื่ออ่านแล้วสามารถตีความหรือสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ประกอบกับมีผู้นำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางอยู่ในระดับมาก

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านหลังเขา ตำบลหนองกร่าง อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 16 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรอิสระ

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ตัวแปรตาม

1. การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน
3. ความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีอิสระในการเลือกบทอ่านที่จะอ่านตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ซึ่งในการอ่านจะแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การอ่านในชั้นเรียน และการอ่านนอกชั้นเรียน สำหรับการอ่านในชั้นเรียนนั้นจะมี 5 ขั้นตอน คือ 1. การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ 2. การฝึกหัดและอ่านออกเสียง จะใช้บทอ่านเดียวกันทั้งชั้น 3. การอ่านในใจความด้วยตนเอง ครูจะให้บทอ่านที่แตกต่างกันตามความสนใจของผู้เรียน 4. การอภิปรายเรื่องที่อ่าน และ 5. การเล่าทวนเรื่อง สำหรับการอ่านนอกชั้นเรียน นักเรียนจะได้เลือกบทอ่านที่ตนเองสนใจเพื่อนำกลับไปอ่านนอกเวลาเรียน โดยไม่มีครูผู้สอนหรือเพื่อน ๆ คอยให้คำแนะนำ เมื่ออ่านเสร็จแล้วนักเรียนก็ต้องทำแบบบันทึกการอ่านเพื่อสรุปความเข้าใจในการอ่านด้วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
4. แบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
5. แบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง
6. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา จังหวัดกาญจนบุรี โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบ
2. ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ และบันทึกคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนไว้ เพื่อการนำไปใช้เปรียบเทียบกับแบบทดสอบหลังเรียน
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 5 แผน ใช้เวลาในการเรียน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 20 คาบ ในแต่ละคาบนักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดงานเดี่ยวคนละ 1 ใบงานและแบบฝึกหัดงานกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบงาน เมื่อดำเนินการตามแผนครบทั้ง 5 แผนแล้วนักเรียนจะต้องมีใบงานเดี่ยวคนละ 5 ใบงาน และใบงานกลุ่ม กลุ่มละ 4 ใบงาน
4. นักเรียนทำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนอกเวลาเรียน โดยนักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลาเรียน และทำบันทึกหลังการอ่านในแบบบันทึกการอ่าน โดยเขียนบันทึก 3 ครั้ง ในแผนที่ 3, 4 และ 5 การใช้แบบบันทึกหลังการอ่านเพื่อยืนยันว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้
5. หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนแก่นักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นคนละชุดกับแบบทดสอบก่อนเรียน
6. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังจบการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 20 ข้อ
7. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยประเมินด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

8. นำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ก่อนเรียนและหลังการเรียนโดยการ ทดสอบค่าสถิติ t-test (Dependent Sample)

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน โดยค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม รวมทั้งแบบ บันทึกริการอ่านนอกชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรม การอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการพรรณนา

4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อ ความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนักเรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรม การอ่านแบบกว้างขวางนักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และได้ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.18 คิดเป็นร้อยละ 85.90

3. จากการศึกษาแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม รวมทั้งแบบบันทึกการอ่านนอก ชั้นเรียนพบว่า นักเรียนมีคะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนและแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ทุกคน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้ กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4. นักเรียนที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.60)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับสมมติที่ตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lai (1993 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวิศิรา, 2547) ที่เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากหลาย ๆ โรงเรียนในฮ่องกง โดยแบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการอ่านแบบกว้างขวาง และกลุ่มควบคุมที่เรียนตามปกติ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการอ่านแบบกว้างขวางมีพัฒนาการทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีความเร็วในการอ่านสูงขึ้น และมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรอด โชติวิศิรา (2547) ที่ได้วิจัยเรื่องผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและมีเจตคติต่อการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลที่ได้ในงานวิจัยเรื่องนี้นี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) ที่ศึกษาความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นได้ และนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยทำให้นักเรียนมีความสามารถทั้งด้านการอ่านและการเขียน ไม่ใช่เฉพาะในวิชาภาษาไทยเท่านั้น ยังพัฒนาความสามารถทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ได้อีกด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการแรก กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ กล่าวคือกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางประกอบด้วย ขั้นที่ 1 สนทนาเกี่ยวกับหนังสือ จากการสังเกตนักเรียนพบว่า การสนทนาเบื้องต้นเกี่ยวกับหนังสือ เช่นการเล่าเรื่องย่อสั้น ๆ การเล่าถึงตัวเอง หรือการเล่าประวัติผู้แต่ง ช่วยให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และพร้อมที่จะอ่านเนื้อเรื่องโดยละเอียด ขั้นที่ 2 การอ่านออกเสียง ครูอ่านออกเสียงโดยใช้ท่าทาง น้ำเสียง และอารมณ์ในการอ่าน กิจกรรมนี้จะเป็นกิจกรรมทางเลือก คือนักเรียนจะเป็นผู้ฟังหรือผู้อ่านร่วมก็ได้ 3 การอ่านในใจด้วยตนเอง เป็นขั้นที่นักเรียนจะรู้สึกอิสระโดยที่ครูไม่ได้บังคับให้อ่าน

นักเรียนได้เลือกเนื้อเรื่องที่อ่านเอง จากการสังเกตพบว่านักเรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เกิดความเครียดเวลาอ่าน
ชั้นที่ 4 การอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องอ่าน เป็นชั้นที่นักเรียนได้พูดคุยกันเกี่ยวกับเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน การที่อ่าน
แล้วได้นำมาพูดคุยหรือเล่าให้กับเพื่อน ๆ ได้ฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจะทำให้ นักเรียนชอบการอ่านมาก
ขึ้น เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ ยิ่งอ่านได้มากก็จะยิ่งนำมาเล่าได้มากกว่าเพื่อนคนอื่น ชั้นที่ 5
การเล่าทวนเรื่อง เป็นชั้นที่นักเรียนจะได้สนุกสนานกับการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ที่กลุ่มของตนเองเลือก ทำ
ให้นักเรียนเห็นว่าการอ่านสามารถทำให้เกิดความสนุกสนานและบันเทิงใจได้ รวมทั้งการได้ฟังเพื่อน ๆ เล่าทวน
เรื่องด้วยการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ก็ทำให้นักเรียนอยากอ่านเรื่องที่เพื่อนนำเสนอมากขึ้นเพราะเห็นว่าเพื่อน
เล่าได้อย่างสนุกสนานและน่าสนใจ ส่งผลไปถึงการอ่านนอกชั้นเรียนด้วย เห็นได้จากที่นักเรียนส่วนมากยืม
หนังสือเรื่องที่เพื่อน ๆ อ่านไปแล้วกลับไปอ่านต่อที่บ้าน

กิจกรรม 5 ชั้นของการอ่านแบบกว้างขวาง ถือว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างกลยุทธ์ทางการเรียนให้แก่
นักเรียนในระดับส่วนบุคคล หรือที่เรียกว่า Individualization in language learning (Lian and Lian, 1997)
และ Lian (2011) ได้เสนอแนะว่าการจะให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา ต้องเปิดโอกาสให้
นักเรียนเลือกวิธีการเรียน หรือกลยุทธ์การเรียนด้วยตนเอง การที่จะให้นักเรียนเลือกวิธีการเรียนได้ ครูต้องใช้
กิจกรรมที่หลากหลายพอที่นักเรียนจะเลือกเองได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยพบว่านักเรียนบางคนที่ชอบการแสดงออกก็
จะพยายามออกเสียงใส่อารมณ์ตาม หรือขอเป็นผู้อ่านออกเสียงเอง นักเรียนบางคนที่ไม่ชอบแสดงออกก็จะนั่ง
ฟังเงียบ ๆ ด้วยความสนใจ นักเรียนบางคนก็เลือกที่จะอ่านในใจตามลำพัง แต่ผลการวิจัยที่ได้คือนักเรียนทุก
คนมีผลคะแนนความสามารถในการอ่านสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ประการที่สอง การจะพัฒนาความสามารถในการอ่านได้บทอ่านหรือเนื้อหาที่ใช้สอนทั้งในและ
นอกชั้นเรียนเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ มีความดึงดูดใจ หลากหลาย และ มีความท้าทาย ดังที่ Day & Bamford
(2002: 96) และ Harris and Sipay (1990: 674) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียนจะสามารถพัฒนาการอ่านนั้น
ขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการด้วยกัน คือ ความน่าสนใจของบทอ่านที่จะทำให้ผู้อ่านอยากเข้าไปมีส่วนร่วม และ
ระดับความยากง่ายของบทอ่านที่มีความท้าทายให้เพียงพอที่ผู้อ่านสามารถอ่านและพัฒนาตนเองได้

นอกจากนี้บทอ่านที่ผู้วิจัยนำมาใช้มีเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวจนไปถึงเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน อัน
เป็นการสร้างระดับความยากง่าย และความท้าทายให้แก่ นักเรียน ยิ่งไปกว่านั้นการใช้บทอ่านที่มีภาพประกอบ
สวยงาม สีสันสดใส สอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าติดตาม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน และช่วย
สร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่ นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ ทำให้เกิดกำลังใจที่จะอ่านต่อให้จบ

แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Guthrie (1981 อ้างถึงใน สุชาติ ชัยวิวัฒน์ตระกูล, 2544)
ว่า ผู้เรียนจะสามารถอ่านได้เป็นเวลานาน เพลิดเพลิน และมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดี เมื่อได้อ่าน
เนื้อหาที่ตนสนใจ ประกอบกับหนังสือที่กำหนดให้อ่านนอกชั้นเรียนนั้นมีรูปเล่มที่สวยงาม มีขนาดกะทัดรัด
และภายในมีเรื่องราวที่น่าติดตามและรูปภาพที่หลากหลายสีสันทั้งแบบเต็มหน้าและครึ่งหน้า จำนวนมากมาย
ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้น

สรุปได้ว่า บทอ่านในการวิจัยครั้งนี้เป็นบทอ่านที่น่าสนใจจึงทำให้ผู้เรียนอ่านได้และเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้สูงขึ้น และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านด้วย

2. จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า นักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ทุกคนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

การสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางฝึกให้นักเรียนฝึกทักษะการจับใจความ การอ่านสรุปความ และการอ่านวิเคราะห์ ด้วยเหตุนี้แม้นักเรียนจะเปิดบทอ่านที่ไม่เคยอ่านมาก่อนก็สามารถอ่านเพื่อตอบคำถามได้ ดังที่ NRP (2000) และ Pressley (2002) ได้เสนอแนะว่าการฝึกอ่านบ่อยๆ ควบคู่ไปกับการฝึกตั้งคำถามและตอบคำถาม รวมไปถึงการสรุป เป็นการฝึกทักษะการจับใจความ การสรุปความ และความสามารถในการอ่านเร็วได้ดี

3. จากการศึกษาแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนทั้งในเรื่องของคะแนนแบบฝึกหัด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่า คะแนนรวมของการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม รวมทั้งแบบฝึกหัดในแบบบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนที่ใช้เพื่อยืนยันว่ากิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ทุกคน และยังพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงขึ้นหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

การที่คะแนนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม และจากบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนมีคะแนนสูงขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งแสดงถึงการพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการเรียนการสอนแบบการอ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งมีหลักการคือ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะอ่านอะไรก็ได้ เวลาไหนก็ได้ อ่านเพื่อเข้าใจเนื้อหา มากกว่าจะท่องจำหลักไวยากรณ์เพื่อการสอบ ลักษณะการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจะเร้าใจนักเรียนให้อ่านงานชิ้นหนึ่งๆ เวลา บทอ่าน ภาพประกอบ บรรยากาศ อีสระภาพในการอ่าน และเพื่อนร่วมอ่านมีผลต่อการจูงใจ มากกว่าจะเป็นครูผู้สอนกำหนดเวลา และเนื้อเรื่องให้อ่าน (Carrell and Carson, 1997) ด้วยเหตุที่การอ่านแบบกว้างขวางไม่ใช้การแบบท่องจำเพื่อการสอบ นักเรียนของงานวิจัยเรื่องนี้จึงสนุกที่จะอ่าน และรักที่จะฝึกฝนการอ่าน ทั้งในลักษณะงานเดี่ยวและงานกลุ่ม ดังที่ Goswami และคณะได้เสนอแนะว่า การอ่านต้องไม่ใช้การบังคับ หากควรเปิดกว้างเพื่อสร้างบรรยากาศการอ่านที่ผ่อนคลาย สนุกสนาน เพื่อทำให้นักเรียนรู้สึกอยากอ่าน และพร้อมที่จะฝึกฝนเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของตนเอง นอกจากนี้เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะ (Downing, 1982) ฉะนั้นยิ่งอ่านมากก็ยิ่งพัฒนาทักษะและความสามารถของผู้อ่าน เห็นจากผลคะแนนแบบฝึกหัดของนักเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางยังเป็นช่วยพัฒนาความสามารถทางการเขียนด้วย เห็นจากนักเรียนได้กล่าวว่า

“การอ่านนอกชั้นเรียนนอกจากจะทำให้หนูอ่านหนังสือได้เก่งขึ้นแล้ว ยังฝึกการเขียนทำให้หนูเขียนได้เก่งขึ้นด้วย หนูคิดว่าหนูสะกดคำได้ดีขึ้น เพราะหนูอ่านบ่อย เขียนบ่อย”

และนักเรียนอีกคนยังได้กล่าวว่า

“เพราะหนูต้องอ่านเขียนหนังสือทุกวัน โดยเฉพาะต้องเขียนบันทึกสรุปสิ่งที่อ่าน ทำให้หนูเขียนหนังสือเร็วขึ้น ใช้ประโยคถูกต้องขึ้น โดยเฉพาะการเล่าเรื่องที่อ่าน ครูชมหนูว่าหนูเขียนหนังสืออ่านรู้เรื่องไม่ง”

Carson (1993) และ Church (1997) ได้เสนอแนะว่าความสามารถทางการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กัน การให้ฝึกอ่านอย่างต่อเนื่องจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งด้านการอ่านและการเขียน เช่นเดียวกับการฝึกเขียนจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของนักเรียนทั้งด้านการอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการอ่านและกระบวนการเขียนมีความสัมพันธ์กัน ถ้าทักษะการอ่านดีแล้วจะส่งผลสืบเนื่องทำให้มีความสามารถในการเขียนดีตามไปด้วย เนื่องจากทักษะการเขียนต้องอาศัยประสบการณ์จากการอ่านมาก ๆ จนเกิดความชำนาญแล้วจะสามารถถ่ายโยงมาสู่ทักษะการเขียน สามารถพัฒนาการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับที่เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ยังกล่าวว่า ผู้ที่อ่านได้ดีย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดีด้วย

4. ความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 ที่เรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.60) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับเป็นรายด้าน จากมากไปหาน้อย พบว่า ความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.72) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.65) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ (ค่าเฉลี่ย 4.44)

จะเห็นได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนรู้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเบญจมาศ โกมลไสย (2537 อ้างถึงใน บุญรอด โชติวชิรา, 2547) ว่านักเรียนจะมีความสนใจในด้านการอ่าน และสามารถอ่านได้เป็นเวลานาน รู้สึกเพลิดเพลินและมีความเข้าใจในการอ่านยิ่งขึ้นหากได้อ่านเนื้อเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกอ่านเรื่องที่ตรงตามความสนใจของแต่ละคนได้อย่างสะดวกเพราะนักเรียนแต่ละคนมีความสนใจแตกต่างกัน เช่น ในขณะที่บางคนชอบอ่านสารคดีท่องเที่ยว แต่บางคนกลับชอบอ่านสารคดีสัตว์ เป็นต้น ฉะนั้นเมื่อนักเรียนมีโอกาสเลือกอ่านเรื่องที่ตนเองสนใจ จะทำให้นักเรียนอ่านอย่างอิสระ เกิดความกระตือรือร้น รู้สึกพึงพอใจเมื่อได้อ่านเรื่องเองตามใจชอบได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ จักริน โพธิ์ทอง (2545) ว่าหากผู้เรียนได้เลือกบทอ่านเองตามความสนใจ จะสนใจและเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ดีกว่าที่ผู้เรียนต้องอ่านบทอ่านที่ครูเลือกให้หรืออ่านบทอ่านเดียวกันทั้งชั้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ในการวิจัยครั้งนี้ บทอ่านมีเนื้อหาที่น่าสนใจและตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนรู้มากที่สุด ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการ

ทำกิจกรรมร่วมกับครูและเพื่อนๆ และได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเรียนในครั้งนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อค้นพบ

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางสามารถสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย ผ่านการให้บทอ่านอย่างอิสระ เลือกเวลาและสถานที่ที่ตนเองต้องการได้ สิ่งนี้ทำให้นักเรียนรู้สึกชอบหรือรักการอ่าน เพราะไม่มีใครบังคับให้อ่านในเรื่องที่เขาไม่ชอบหรือไม่อยากอ่าน เมื่อนักเรียนได้อ่านสิ่งที่ตนเองชอบก็มีความสุขสนุกสนาน ไปจนถึงเกิดการรักการอ่าน พร้อมทั้งจะฝึกฝนพัฒนาความสามารถทางการอ่านของเขาอย่างมีความสุขในการอ่าน

2. บทอ่านที่ใช้ต้องมีภาพประกอบที่สวยงาม สีสันสดใส สอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าติดตาม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน และช่วยสร้างความเข้าใจเบื้องต้นให้แก่เด็กที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำ ทำให้เกิดกำลังใจที่จะอ่านต่อไป ไม่รู้สึกว่าการที่ตนเองอ่านนั้นยากจนเกินไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอน

1.1 ก่อนที่ครูจะพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนนั้น ต้องจูงใจให้นักเรียนรักการอ่าน เมื่อนักเรียนรักการอ่าน จะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ วิธีการจูงใจที่ครูผู้สอนสามารถทำได้ เช่น การมีบทอ่านให้นักเรียนเลือกตามความต้องการ หรือการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน

1.2 บทอ่านที่นำมาใช้สอนควรมีรูปภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาในเรื่อง เพื่อเป็นการสร้างความสนใจของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นโดยเริ่มจากบทอ่านที่มีเนื้อหาง่าย ไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้นตามลำดับ

1.3 ควรจัดให้มีการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การเรียนในห้องสมุด เพราะจะช่วยพัฒนาความสามารถในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมากขึ้น นักเรียนจะไม่รู้สึกเครียดหรือรู้สึกกดดันเหมือนการเรียนในห้องเรียน การเรียนในห้องเรียนนักเรียนจะไม่ค่อยกล้าพูด กล้าตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น เพราะมีความรู้สึกหวาดกลัวว่าหากตอบคำถามผิดจะถูกครูทำโทษหรือจะอายเพื่อนๆ การเรียนนอกรoomเรียนจะช่วยให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการพูดคุยหรือซักถามข้อสงสัยกับครูหรือเพื่อนๆ ได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.1 การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการเปรียบเทียบระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่าน

แบบกว้างขวางกับการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจะพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้แตกต่างจากการสอนในแบบอื่น ๆ หรือไม่

1.2 ควรนำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้ในการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ

1.3 ควรจะเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยให้มากขึ้น เพื่อดูพัฒนาการ และความก้าวหน้าของนักเรียนในระยะยาว

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษา. (2551). การกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: คุรุสภา.
- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จักรินทร์ โพธิ์ทอง (2549). การสอนอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความรู้และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.บ. (การสอนอ่านภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นพรัตน์ วิวาสุข. (2551). การศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- บุญรอด โชติวชิรา. (2547). ผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ภักธีรา มณีเลิศ. (2546) การเพิ่มพูนความเข้าใจและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภูมิพลอดุลยเดช. (2505) พระราชดำรัสในการประชุมทางวิชาการชุมนุมภาษาไทย. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- สุชาติ ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2544). *การใช้กิจกรรมการอ่านกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Bamford, J. and Day, R. R. (Eds.) (2002). *Extensive reading activities for teaching language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Barnard, C.I. (1972). *The function of the executive*. Cambridge, Massachuseus: Harvard University
- Brown, J. D. (2005). *Testing in language program: A comprehensive guide to English language assessment*. New York McGraw- Hill.
- Carson, J. (1993). *Reading for writing: Cognitive perspectives*. In J. Carson & I. Leki (Eds.), *Reading in the composition classroom: Second language perspectives* (pp. 85-104).
- Church, G.W. (1997). *The significant of Louise Rosenblatt on the field of teaching literature Inquiry*. Accessed April 11, 2017. Available from <http://www.br.cc.va.us/vcca/illchur.html>
- Day, R., and J. Bamford. (2002). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press
- Downing, J. and C.K. Leong. 1982. *Psychology of Reading*. Maemillan Publishing Co., Inc., New York.
- Goswami, U. And Bryant, P. (1990) *Phonological Skills and Learning to Read*. Hove: Lawrence Earlbaum Associates.
- Harris, J. Albert and Edward R. Sipay. 1990. *How to Increase Reading Ability: A Guide to Development and Remedial Methods*. 9th edition. Longman England Cliffs: Prentice Hall.
- Lin, L. F. (2010). *Senior high school students' reading comprehension of graded readers*. Journal of Language Teaching and Research, 1 (1), 20-28.
- Lian, A.-B., & Lian, A.-P. (1997). *The secret of the Shao-Lin monk: Contribution to an intellectual framework for language-learning*. ON-CALL, 2-19.
- Lian, A.-P. (2011). *Reflections on language-learning in the 21st century: The rhizome at work*. Rangsit Journal Of Arts And Sciences, 1(1), 3-15.
- Lituarzas, P. M., Jacobs, G. M., & Remand, W. A. (1999). *A study of extensive reading with remedial reading students*. Language Instructional Issues in Asian Classrooms, 89-104.

- NRP (U.S.). (2000). *Report of the National Reading Panel: Teaching children to read : An Evidence-Based Assessment of the Scientific Research Literature for Reading Instruction.*
- Pressley, M. (2000). *Comprehension instruction: What makes sense now, what might make sense soon.* In M.L. Kamil, P. Mosenthal, P.D. Pearson, & R. Barr (Eds.)*Handbook of Reading Research: Volume III.* New York: Longman. Retrieved 6/18/11